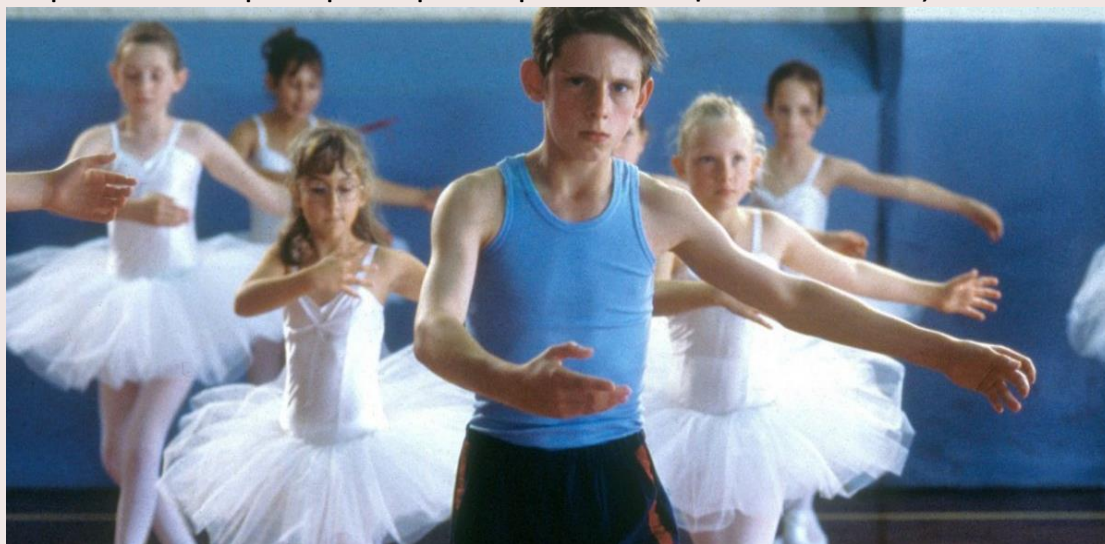

Εργασία Α Τετραμήνου- Χρυσή Βλάχου

«*Billy Elliot, γεννημένος χορευτής*»

Περίληψη έργου

Ο μικρός Billy Elliot εξαναγκάζεται να ασχοληθεί με την πυγμαχία, λόγω του έμπειρου πατέρα του. Ωστόσο, είναι φανερό ότι η δραστηριότητα δεν του αρμόζει, εφόσον δεν παρουσιάζει ίχνος καλυτέρευσης στα μαθήματα. Μία μέρα, κατά τη διάρκεια μίας προπόνησης, παρακολουθεί μία ομάδα μπαλαρίνων και τη δασκάλα τους.

Μέσω αυτής της συνάντησης, ο Billy δοκιμάζει τον χορό και καταλαβαίνει το πάθος του για αυτόν. Έτσι, στα κρυφά εξασκείται, παρά την απόρριψη από την οικογένειά του. Η καθηγήτρια συνειδητοποιεί τα προσόντα που έχει να προσφέρει ως νεαρός χορευτής, για αυτό και τον προετοιμάζει για την οντισιόν του σε ένα αξιοπρεπές σχολείο μπαλέτου. Μετά από πολλές συγκρούσεις και δοκιμασίες που καλείται να περάσει για να κερδίσει την αποδοχή του πατέρα και του μεγάλου του αδερφού, του δίνεται η ευκαιρία να απολαύσει αυτό που τόσο αγαπάει.

Έμφυλες διακρίσεις

Μέσα από αυτό το εξαιρετικό έργο, γίνεται συνειδητή η ανισότητα ανάμεσα στα δύο φύλα, όσον αναφορά τα στερεότυπα και τις απαιτήσεις εκείνης της εποχής. Βλέπουμε ότι ο πατέρας του μικρού παιδιού θεωρεί σωστό για τον γιό του να εξασκεί την πυγμαχία, ώστε να αναδείξει την «αντρεία» μέσα του. Όταν δεν τα καταφέρνει, εκείνος φαίνεται να εξοργίζεται, εφόσον δεν είναι δυνατόν το παιδί του να ακολουθήσει το μονοπάτι που είχε χαράξει ήδη ο ίδιος για εκείνο. Επιπλέον, βλέποντας τον να χορεύει, απογοητεύεται και αγνοεί το ταλέντο που κρύβει μέσα του. Ακολουθεί την παλαιομοδίτικη ιδεολογία ότι ο άντρας είναι φτιαγμένος για το ποδόσφαιρο, την πυγμαχία και τις βίαιες δραστηριότητες. Μάλιστα, υποστηρίζει στερεότυπα που θίγουν τους χορευτές, μειώνουν τις δυνατότητές τους και απορρίπτουν τη φύση τους ως άντρες. Θεωρεί το μπαλέτο ως τίποτε άλλο παρά μόνο μία γυναικεία ασχολία και όχι σοβαρή επιλογή για τον Billy.

Την ίδια συμπεριφορά φαίνεται να έχει και ο μεγάλος του αδερφός, Tony, απέναντί του, προσπαθώντας μάλιστα να τον ρεζιλέψει και να απωθήσει τη δασκάλα χορού μακριά από τον μικρό του αδερφό. Και οι δύο αρχικά όχι μόνο αρνούνται να δώσουν στον Billy την ευκαιρία να αναπτύξει τη δεξιότητά του αυτή, αλλά και να αναγνωρίζουν την ύπαρξή της. Για αυτόν τον λόγο, του απαγορεύτηκε να ακολουθεί τα μαθήματα, χωρίς να έχει πλέον το δικαίωμα να φύγει από το σπίτι για οποιαδήποτε εξωσχολική δραστηριότητα. Στο τέλος, όταν αποδεικνύεται η μεγάλη του προοπτική, του επιτρέπουν να δοκιμάσει

να μπει στο σχολείο των ονείρων του, συνειδητοποιώντας το μεγάλο τους λάθος.

Συμπέρασμα

Η εξής ταινία κάνει λόγο για τις προκαταλήψεις και τον περιορισμό των δύο φύλων, σε αυτή τη περίπτωση του ανδρικού, όσον αφορά την απόλαυση ενός πάθους, και την οριοθέτησή των ικανοτήτων τους σε περιορισμένες απασχολίες. Ακόμα και σήμερα στη κοινωνία μας, το παραπάνω πρόβλημα πλήττει ένα μεγάλο αριθμό του πληθυσμού μας. Πολλοί νέοι άνθρωποι αναγκάζονται να παρατήσουν τα όνειρά τους και να σπαταλήσουν χρόνια κόπου και προσπάθειας σε δραστηριότητες που δεν τους κινούν το ενδιαφέρον, μόνο και μόνο για να αποτρέψουν τα αρνητικά σχόλια και την καχυποψία του συνόλου. Δίνουν τέλος και ξεχνούν δεξιότητες που τους έχουν δοθεί, ενδιαφέρονται ή και τρόπους ζωής για να προλάβουν τα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις που επρόκειτο να αντιμετωπίσουν: Οι γυναίκες δεν μπορούν να λάβουν σωστή εκπαίδευση ή να ασκήσουν το επάγγελμα που τους ενδιαφέρει, να παίξουν ποδόσφαιρο, να ντυθούν όπως θέλουν και να μην εκφράζονται ελεύθερα, ώστε να μην χάσουν τη θηλυκότητά τους. Από την άλλη, οι άντρες δεν μπορούν να ασχοληθούν με τα παιδιά τους, να αναδείξουν τα συναισθήματά τους, να βοηθήσουν τις γυναίκες τους με τις δουλειές του σπιτιού ή να μην επιδιώκουν τη σκληραγώγησή τους. Οι παλιότερες απαιτήσεις της κοινωνίας όριζαν την καθημερινότητα της γυναίκας και του άντρα, χωρίς να είναι αποδεκτή οποιαδήποτε εξαίρεση. Έτσι, καταλαβαίνουμε ότι οι έμφυλες διακρίσεις είναι ένα ζήτημα, του οποίου η ανάγκη να λυθεί είναι μεγάλη. Οι ιδεολογίες του παρελθόντος πρέπει να παραμείνουν στο παρελθόν και ο κάθε

άνθρωπος να έχει το δικαίωμα να συμπεριφέρεται όπως ο χαρακτήρας του αρμόζει, να είναι σε θέση να εξασκήσει οτιδήποτε εκείνος απολαμβάνει και να μην φοβάται την απόρριψη των συνανθρώπων του. Όλοι πρέπει να είμαστε ελεύθεροι να είμαστε αυτοί που έχουμε φτιαχτεί να είμαστε και με τον τρόπο μας να συνεισφέρουμε στην πρόοδο της κοινωνίας μας, χάρη στη συμφιλίωση και συνεργασία των δύο φύλων.